

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice a județului prin adresa nr., înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr., cu privire la reluarea soluționării contestației formulate de S.C. T împotriva procesului verbal nr. încheiat de organele din cadrul Direcției de control fiscal .

Prin Decizia nr. Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a suspendat soluționarea contestației formulate de S.C T împotriva procesului verbal nr. încheiat de organele din cadrul Direcției de control fiscal pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, impozit pe profit, dobânzi și penalități de întârziere aferente până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Cu adresa nr., înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr., Direcția generală a finanțelor publice a județului a transmis Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din data de a Parchetului de pe lângă Judecătoria însoțită de răspunsul acestei instituții

referitor la faptul că împotriva respectivei ordonanțe nu au fost formulate plângeri.

Contestația a fost formulată împotriva procesului verbal nr. incheiat de organele din cadrul Direcției de control fiscal pentru suma de lei reprezentând:

- T.V.A în sumă de lei,
- dobânzi aferente în sumă de lei,
- penalități de întârziere aferente în sumă de lei,
- impozit pe profit în sumă de lei,
- dobânzi aferente în sumă de lei
- penalități aferente în sumă de lei.

Având în vedere dispozițiile art.214 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C T.

I.În susținerea contestației S.C T invocă următoarele:

Stabilirea de impozite și taxe suplimentare, a majorărilor și penalităților prin actul de control contestat sub titlul de impunere definitivă are la bază presupunerea că unele documente primare (facturi de aprovizionare) nu au calitatea de document justificativ datorită faptului că fac obiectul unor cercetări penale care la data terminării controlului nu erau finalizate.

Societatea arată că documentele de aprovizionare considerate de organele de control ca fiind nedeductibile fiscal, din punct de vedere al Legii nr.82/1990 îndeplinesc condiția de document justificativ.Organul de control putea determina în baza adreselor organelor de cercetare penală

un nivel estimativ al impozitelor și taxelor datorate suplimentar bugetului de stat.

Contestatoarea arată că materialele înscrise în facturile nominalizate de organul de control au fost achiziționate de la furnizori considerați de bună credință în momentul achiziției.

În legătură cu facturile regăsite de organele de poliție și considerate fictive, societatea arată că nu este vina S.C T că furnizorii declarați în facturile de aprovizionare nu sunt înregistrați la Camerele de Comerț ale județelor respective. Societatea contestatoare a inclus pe costuri materiale în vederea realizării producției în baza unor documente care din punct de vedere financiar contabil au îndeplinit condiția de document justificativ, prin urmare cheltuielile efectuate trebuie acceptate ca deductibile fiscal conform Legii nr.82/1990 și a legilor fiscale.

Referitor la modul de aplicare a prevederilor O.G nr.26/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, societatea arată că organul de control în urma verificării facturilor emise privitoare la prestările de servicii în valoare totală de lei în anul 2001 și înregistrate în anul 2002, a evaluat greșit consecințele fiscale neținând seama la stabilirea impozitului pe profit și de condiția de microîntreprindere îndeplinită de societate în anii 2001-2002.

II. Prin procesul verbal nr. încheiat de organele de control din cadrul Direcției Controlului Fiscal s-au constatat următoarele:

Cu privire la realitatea operațiunilor economice și modul de înregistrare a acestora în contabilitate, organele de control au constatat, în urma verificării facturilor fiscale emise de S.C T privind prestările de servicii, că societatea a emis în anul 2001 un număr de 9 facturi fiscale în valoare totală de care nu au fost înregistrate în contabilitate decât în anul 2002.

Prin neînregistrarea facturilor fiscale în perioada la care acestea se referă s-a diminuat volumul veniturilor realizate la 31.12.2001 cu suma de lei ceea ce a dus la diminuarea profitului impozabil respectiv a impozitului pe profit aferent în sumă de lei. S-a stabilit astfel o diferență de impozit pe profit în sumă de lei.

Prin neînregistrarea facturilor fiscale în perioada la care se referă s-a decalat termenul de plată a TVA cuprins în respectivele facturi în sumă de lei. Pentru neplata TVA la termenele scadente din facturi societatea datorează dobânzi în sumă lei și penalități de întârziere de 0,5% în sumă de lei.

Totodată, organele de control au constatat că S.C T s-a aprovizionat în cursul anilor 2001 și 2002 cu diverse materiale consumabile, îndeosebi materiale de construcții în baza unor facturi fiscale provenite de la agenți economici a căror identitate nu a putut fi stabilită sau de la agenți economici care nu au avut legături comerciale cu societatea contestatoare, considerând că respectivele facturi sunt fictive.

Referitor la consecințele fiscale, organele de control au considerat ca întrucât facturile fiscale prezentate de societate sunt fictive, aceasta a dedus ilegal TVA cuprins în aceste facturi în sumă de lei diminuând prin aceasta TVA de plată datorat bugetului de stat. În urma recalculării TVA datorat de societate bugetului de stat cu influența TVA dedus ilegal a rezultat că societatea datorează bugetului de stat TVA de plată suplimentar în sumă de lei.

Pentru neplata sumei de lei au fost stabilite în sarcina societății dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a inclus pe costuri contravaloarea materialelor aprovizionate cu facturile fiscale considerate fictive, facturi care nu au putut fi acceptate ca documente justificative și, prin urmare, cheltuială cu respectivele materiale nu a fost acceptată ca și cheltuială deductibilă la calculul impozitului pe profit.

Organele de inspecție fiscală au constatat că toate materialele au fost date în consum în luna în care au fost aprovizionate întocmindu-se bonuri de consum sau fiind trecute direct pe costuri prin Notă contabilă.

Totuși, în unele luni au fost date în consum materiale care nu au corespondent în veniturile înregistrate. Astfel, în luna ianuarie 2002 cu Nota contabilă nr. au fost date în consum materiale (oțel beton, vopsea, tencuială mozaic, țevă lambriuri) în valoare totală de lei fără să existe facturi sau situații de lucrări. La fel, în luna februarie 2002 prin Nota

contabilă nr. au fost date în consum materiale în valoare de lei (oțel beton, cherestea) fără să existe facturi sau situații de lucrări în luna respectivă. În aceeași lună la venituri a fost înregistrată factura nr. în valoare totală de lei care reprezintă lucrări din luna iulie 2001.

Urmare celor constatate organele de inspecție fiscală nu au acceptat ca și cheltuieli deductibile și au exclus de la calculul impozitului pe profit cheltuielile reprezentând consumul de materiale în sumă de lei din care în anul 2001 suma de lei și în anul 2002 suma de lei.

S-a procedat la recalcularea rezultatelor financiare pe anii 2001 și 2002, respectiv la calculul impozitului pe profit prin înregistrarea veniturilor în sumă de lei și diminuarea cheltuielilor de producție cu suma de lei.

Pentru anul 2001 s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei din care pe trimestrul II suma de lei, pe trimestrul III suma de lei și pe trimestrul IV suma de lei.

În anul 2002 prin diminuarea veniturilor cu suma de lei față de cele înregistrate în contabilitate și diminuarea cheltuielilor de producție societatea înregistrează pierdere în cursul anului în sumă de lei. În cursul anului 2002 societatea a achitat impozit pe profit în sumă de lei rămânând de achitat o diferență de lei.

Organul de inspecție fiscală a procedat la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere pentru neplata în termen a obligațiilor stabilind că societatea datorează dobânzi în sumă de lei și penalități în sumă de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei,

cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate pronunța asupra cuantumului impozitului pe profit și taxei pe valoarea

adăugată aferente achizițiilor de materiale, în condițiile în care din procesul verbal contestat nu rezultă dacă marfa aprovizionată a fost folosită în totalitate de S.C T având în vedere că din constatările organelor penale reiese că o parte din materialele achiziționate a fost revândută, facturată și încasată.

Perioada verificată: aprilie 2001-decembrie 2002

În fapt, S.C T s-a aprovizionat în cursul anilor 2001-2002 cu diverse materiale consumabile în sumă de lei și a inclus pe costuri contravaloarea acestor materiale, respectiv a dedus TVA în sumă de lei cuprins în facturile de achiziție.

Organele de inspecție fiscală au considerat că facturile fiscale de aprovizionare cu materialele consumabile în sumă de lei sunt fictive, provenind de la societăți a căror identitate nu a putut fi stabilită sau care au declarat că nu au avut legături comerciale cu societatea contestatoare și pe cale de consecință au stabilit ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile în sumă de lei. Totodată, au stabilit că societatea a dedus ilegal TVA cuprins în respectivele facturi de aprovizionare stabilind în sarcina societății TVA suplimentar de plată în sumă de lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în lunile ianuarie și februarie 2002 au fost date în consum prin note contabile materiale care nu au corespondent în veniturile înregistrate, neexistând facturi sau situații de lucrări.

Totodată, s-a constatat că societatea a emis în anul 2001 un număr de 9 facturi fiscale în valoare totală de lei care nu au fost înregistrate în contabilitate decât în anul 2002.

În drept, art.4 alin.1 și alin.6 din Ordonanța Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, astfel cum a fost modificat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.217/1999 prevede:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile obținute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate și lucrărilor executate, din vânzarea bunurilor imobile, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

(6) În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:

*m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit **Legii contabilității nr. 82/1991**, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;”*

Începând cu data de 1 iulie 2002, art.7 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit precizează:

*“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.”*iar art.9 alin.7 din același act normativ prevede:

“(7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

*j) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit **Legii contabilității nr. 82/1991**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii;”*

Conform acestor dispoziții legale în vigoare în perioada verificată, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate și cheltuielile efectuate cu realizarea acestora, scăzând veniturile neimpozabile și adăugând cheltuielile nedeductibile.

Față de aceste prevederi legale, organele de inspecție fiscală aveau obligația să verifice dacă aferent cheltuielilor înregistrate în baza celor 52 de facturi fiscale de achiziție, considerate ca fiind fictive, S.C T a înregistrat venituri.

Astfel, din analiza procesului verbal contestat, rezultă că organele de inspecție fiscală au reținut doar faptul că furnizorii sunt fictivi, verificând realitatea operațiunilor doar pentru lunile ianuarie și februarie 2002 când au constatat că societatea contestatoare a dat în consum materiale care nu au corespondent în veniturile înregistrate, respectiv în luna ianuarie 2002 cu nota contabilă nr. materiale în valoare de lei iar în luna februarie 2002 cu nota contabilă nr. materiale în valoare de lei pentru care nu există situații de lucrări și nici facturi de prestări servicii.

Se reține că pentru celelalte cheltuieli înregistrate organele de inspecție fiscală nu au verificat dacă materialele achiziționate au fost date în consum sau au fost revândute cu consecința facturării și înregistrării de venituri, stabilind pentru întreaga perioadă verificată impozit pe profit în sumă de lei, dobânzi în sumă de lei și penalități aferente în sumă lei.

Referitor la acest aspect al realității operațiunilor, prin Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din data de a Parchetului de pe lângă Judecătoria organele penale au reținut la pagina 2, paragraful 6 că „din bunurile înregistrate ... în contabilitatea societății, o parte respectiv contravaloarea a 5.223.428.458 lei au fost date în consum pe bază de bonuri de consum sau note contabile iar o altă parte, contravaloarea a 341.000.000 lei au fost vândute (facturate și încasate)” iar la pagina 3, paragraful 7 că „din probele administrate rezultă faptul că mărfurile evidențiate în cele 17 facturi fiscale înregistrate în contabilitatea SC T au intrat în gestiunea societății și au fost date în consum sau revândute neexistând astfel o diminuare a obligațiilor fiscale către bugetul de stat.”

Referitor la modul de completare al facturilor dispozițiile legale sus menționate se coroborează cu cele ale pct.119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr.82/1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.704/1993 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, prin care se definește documentul justificativ, astfel :

“Potrivit art. 6 alin. 2 din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale :

- a) denumirea documentelor ;*
- b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;*
- c) numărul și data întocmirii documentului ;*
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul) ;*
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul și temeiul legal al efectuării ei ;*
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;*
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;*
- h) alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.*

Inscrierea datelor în documentele justificative si în registrele contabile se face manual sau cu mijloace de prelucrare automata, astfel încât acestea sa fie lizibile, nefiind admise stersaturi, razaturi, modificari sau alte asemenea procedee, precum si lasarea de spatii libere între operatiunile înscrise în acestea.”

Din coroborarea textelor legale sus mentionate rezulta ca in materia impozitului pe profit, factura, ca document contabil justificativ trebuie sa cuprinda toate elementele prevazute la pct.119 din Regulamentul contabil, mai sus citat, elemente menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate.

Se retine ca prin Decizia nr.V din 15.01.2007 publicata in Monitorul Oficial nr.732/30.10.2007, Sectiile Unite ale Inaltei Curti de Casatie si Justitie s-au pronuntat asupra dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturi fiscale care nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata, respectiv asupra bazei impozabile de calcul a impozitului pe profit in sensul ca : **“taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata”** .

Chiar daca aceasta decizie este incidenta unei perioade ulterioare celei supusa verificarii, fiind data in aplicarea corecta a dispozitiilor inscrise in art.21 alin.4 lit.f) si in art.145 alin.8 lit.a) si lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pentru identitate de ratiuni si fiind data si in aplicarea dispozitiilor art.6 alin.2 din Legea contabilitatii nr.82/1991, se va retine in cauza faptul ca pentru exercitarea dreptului de deducere a cheltuielilor inscrise in facturi este obligatorie verificarea conditiilor impuse de lege privind modul de completare a acestora.

Se reține că organele de inspecție fiscală care au încheiat actul de control atacat nu au făcut o verificare a facturilor fiscale de achiziție, așa cum prevăd normele legale mai sus enunțate.

Având în vedere cele de mai sus, Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța asupra cuantumului impozitului pe profit aferent cheltuielilor înregistrate în baza facturilor considerate de organele de inspecție fiscală fictive, motiv pentru care se va desființa Procesul verbal nr.

pentru capitolul referitor la impozitul pe profit în sumă de lei, dobânzi în sumă de lei și penalități în sumă de lei urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă, să incheie un nou act prin care să reverifice aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, ținând cont de cele precizate în prezenta decizie și de toate susținerile contestatoarei.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, în perioada verificată sunt aplicabile dispozițiile art.10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2000 precum și ale art.14 din Legea nr.345/2002.

Art.10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2000, cu modificările și completările ulterioare prevede:

„Obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată ia naștere la data efectuării livrării de bunuri mobile, transferului proprietății bunurilor imobile și/sau prestării serviciilor.

Pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii cu plata în rate obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată intervine la data prevăzută pentru plata ratelor.

Cotele aplicate operațiunilor impozabile sunt cele în vigoare la data la care ia naștere obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată.”

Începând cu data de 1 iunie 2002, art.14 din Legea nr.345/2002 precizează:

“Faptul generator al taxei pe valoarea adăugată ia naștere în momentul efectuării livrării de bunuri și/sau în momentul prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.”

Totodată, potrivit art.25 lit.B din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2000:

„Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului;”

aceleași dispoziții fiind menținute în esență de prevederile art.29 lit.B din Legea nr.345/2002 potrivit căroră:

“Persoanele impozabile care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere au următoarele obligații:

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) persoanele impozabile plătitoare de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să solicite de la furnizori/prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru operațiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei sunt obligate să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului. Primirea și înregistrarea în contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu conțin datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu la lit. a), precum și lipsa copiei de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului în cazul cumpărărilor cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, determină pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente;”

Se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor considerate fictive fără însă să verifice, așa cum s-a arătat anterior, realitatea operațiunilor desfășurate, respectiv dacă societatea contestatoare a revândut o parte din materialele achiziționate cu facturile fiscale în cauză, dacă aferent operațiunii de revânzare a înregistrat venituri și pe cale de consecință dacă avea obligația, potrivit dispozițiilor legale menționate, să colecteze TVA aferent veniturilor astfel obținute. În accepțiunea legii fiscale, operațiunea de revânzare a unor materiale constituie o livrare de bunuri mobile care generează obligația plății taxei pe valoarea adăugată.

Prin urmare, în condițiile în care societatea contestatoare a revândut o parte din materialele achiziționate cu facturile fiscale considerate fictive, apare obligația influențării taxei pe valoarea adăugată dedusă în baza celor 52 de facturi de achiziție cu taxa pe valoarea adăugată colectată urmare operațiunii de revânzare.

De asemenea, așa cum arătat la capitolul referitor la impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală care au încheiat actul de control atacat nu au făcut o verificare a facturilor fiscale de achiziție din punct de vedere al modului de completare a acestora.

Referitor la acest aspect, al modului de completare al facturilor, trebuie avută în vedere și reținerea organelor penale de la pagina 3, paragraful 3 din

Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală pronunțată de Parchetul de pe lângă Judecătoria în data de potrivit căreia *“în cauză s-a dispus și efectuarea unui raport de expertiză grafoscopică prin care s-a solicitat să se stabilească dacă învinuitul a completat vreuna din facturile iar prin concluzia acestui raport s-a stabilit doar faptul că scrisul de pe factura seria a fost executat de învinuit însă nu și la rubrica furnizor”*, raportat la prevederile legale mai sus menționate referitoare obligațiile persoanelor care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere.

În aceste condiții se reține că Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța asupra cuantumului taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală în condițiile în care, la stabilirea acesteia, nu a fost avută în vedere eventuala taxă pe valoarea adăugată colectată în cazul revânzării materialelor achiziționate cu facturile fiscale considerate fictive.

Pe cale de consecință, având în vedere și cele reținute la capitolul referitor la impozitul pe profit aferent cheltuielilor în sumă de lei, se va desființa Procesul verbal nr. și pentru capitolul referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă, să incheie un nou act prin care să reverifice aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, ținând cont de cele precizate în prezenta decizie și de toate susținerile contestatoarei.

De asemenea, la reverificare organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și susținerea S.C T cu privire la încadrarea în categoria microîntreprinderilor.

Avand in vedere prevederile art.4 din O.G 70/1994, art.7 din Legea nr.414/2002, art.10 din O.U.G nr.17/2000 și art.14 din Legea nr.345/2002, se

DECIDE

www.anaf.ro

Desființarea procesului verbal nr. încheiat de organele din cadrul Direcției de control pentru suma totală de lei reprezentând:

- T.V.A în sumă de lei,
- dobânzi aferente în sumă de lei,
- penalități de întârziere aferente în sumă de lei,
- impozit pe profit în sumă de lei,
- dobânzi aferente în sumă de lei
- penalități aferente în sumă de lei.

urmând ca organele de inspecție fiscală să incheie un nou act prin care să reverifice aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, ținând cont de cele precizate în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel C sau la Curtea de Apel B în termen de 6 luni de la data comunicării.

